U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně **G. V.,** zastoupené JUDr. Alenou Lasotovou, advokátkou se sídlem Přívozská 10, Ostrava 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2004, čj. OAM-351/VL-20-05-2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 61 Az 41/2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2004, čj. 61 Az 41/2004 - 21,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku byla zamítnuta žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení azylu na území České republiky jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění žalovaný uvedl, že důvodem žádosti o udělení azylu byly problémy žalobkyně se soukromými osobami a snaha o legalizaci pobytu na území České republiky; tyto skutečnosti však podle žalovaného nejsou podřaditelné pod důvody podle § 12 zákona o azylu; proto byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2004, čj. 61 Az 41/2004 - 21, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1, § 46 správního řádu. Dále se odvolala na čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve věci Cruz Varas a ve věci Vilvarajah a odkázala na čl. 43 a čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků a tím, že žádá zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatelka požádala

o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2004, čj. 61 Az 41/2004 - 40, byla stěžovatelce ustanovena zástupkyní advokátka JUDr. Alena Lasotová. Usnesením ze dne 18. 3. 2005, čj. 61 Az 41/2004 - 52, ji Krajský soud v Ostravě vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedla, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů je kasační stížnost podávána, v čem stěžovatelka spatřuje porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu žalovaným v řízení o udělení azylu a aby uvedla, kdy jí bylo doručeno napadené rozhodnutí s tím, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti může být kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno dne 1. 4. 2005, kasační stížnost však nedoplnila.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání, neboť se domnívá, že jeho rozhodnutí i rozhodnutí soudu prvního stupně byla vydána v souladu s právními předpisy. Proto žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o kasační stížnosti nemůže věcně jednat a musel ji odmítnout z následujících důvodů.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Pouhý obecný odkaz na ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu a citace některých mezinárodněprávních dokumentů neumožňují Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost věcně projednat, neboť v těchto odkazech nelze spatřovat důvody kasační stížnosti. Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka, jež byla vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí soudu prvního stupně napadáno a aby specifikovala, v čem je spatřováno porušení citovaných ustanovení správního řádu. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad kasační stížnosti. Zástupkyně stěžovatelky však na výzvu soudu nijak nereagovala.

Takovou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení správního řádu ani odkaz na mezinárodněprávní dokumenty nepředstavují ani při nejmírnějších požadavcích důvody kasační stížnosti. Zástupkyně stěžovatelky byla Krajským soudem v Ostravě vyzvána k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelce byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu však do dne jeho rozhodnutí nebylo prokázáno, že v daném případě proběhla první porada s klientkou včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o odměně advokátky za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu